

Pályázati terv

Az én kis falum

A mű címe „Noé bárkája”. A szobrászati tárgy az alap koncepciónak köszönhetően alkalmassá válik, a fiatalabb generáció számára egyfajta jelként felhívni a környezetet érő változások esetleges károsodások veszélyeire, ezeket megjeleníteni. Mindemellett örök „történetet” hagyományoz tovább a környezetében megforduló emberekre. Az egyik nyomatékosító elem a jelölés, azaz a környék lakosai nevüket vésik a hajó testébe, ezáltal szimbolikusan elkötelezik magukat a téma iránt. Ez a gesztus egyfajta közösségi egységet, valamiféle környezettudatos gondolatmenetet eredményezhet - és nem csak a szignózók közül. A mű maga bibliai esetet dolgoz fel, de mégsem kötődik szorosan a szent könyv soraihoz. Ebben az esetben Noé bárkája már elhagyatott, megfeneklett az Ararát hegyén és pusztulásnak indult, egy letűnt tragédia nyoma csupán, mely magában hordozza az újrakezdés csíráját is. Mindemellett figyelmeztetést is hordoz jelenléte. A szobor orránál szárnyaló galamb jelentősége, a legnagyobb veszélyben is meglévő emberi reményt és kitartást is jelképezi a babérlevéllel a szájában. Remélhetőleg ennek a gondolatnak a fizikai manifesztációja egyfajta környezettudatos párbeszédet eredményez az emberek között. Fontos, hogy az egyén szintjén is felismerjük a mindannyiunkban megrejlő „kiválasztott bárkalakót”, hogy igen is minden ember kiválasztott és a természetet nem legyőzve hanem azzal összhangban képes csak életét és lelkét kiteljesíteni egy szebb jövő reményében. Ehhez szükséges a természet, mint mindent körülvevő létező, akár valamiféle felső hatalom felismerése és nem elhanyagolása a szebb jövő reményében, mivel ha ezt a tényt félvállról veszi a természet legfurcsább „kreálmánya” azt nem hagyja büntetlenül. Részei vagyunk, mint ahogy az a mi részünk. Rész és egész viszonya pedig nem lehet ellentétes egymással, különben meghasonlik önmagával, összeomlik, büntet, majd kiegyenlít. Valószínűleg nem a gyengébb javára, ha már élhetünk, némi Darwinizmussal egy bibliai történet alapjaiból kiindulva.

A mű leírása:

A mű anyaga tölgyfa, megépítésének technikája ácsolással készül. Vascsavarok helyett, fa tiplikkel történe a rögzítés (akár csak Noé bárkája esetén). A fa szerkezetét betonoszlopok tartanák és merevítének. Az oszlopokat a hajó oldalán deszkákkal ácsolnám össze. Ezekbe kerülnének a település lakóinak nevei. Mindenki maga vésné nevét a deszkákba, természetesen segítséggel és felügyelettel. Ezek után, felületi szenesítéssel alakítanám ki a kívánt hatást. Ezt követően vegyszeres utókezeléssel tenném a művet időtállóvá. A mű befoglaló mérete 150cmx180cm.

Megvalósítás:

A Dánszentmiklósi Polgármesterrel történő egyeztetés tárgya.

Időpontja: 2009.10.05 és 2010.01.31 között.

Maradandó műalkotás.